

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการทำวิจัย ซึ่งได้ศึกษาจากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ ปีการศึกษา 2560 ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 500 คน และนำมาประมวลผลการวิจัยด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS ซึ่งสามารถนำเสนอได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic Analysis)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับและความคิดเห็นที่มีต่อสื่อที่นำเสนอเกี่ยวกับการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขการแต่งกายของนักศึกษาให้ถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัยของนักศึกษา

2. ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis)

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทั่วไปของนักศึกษาที่มีเพศ อายุ ชั้นปีที่เรียน คณะที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย ฐานะทางครอบครัว มหาวิทยาลัยที่ศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่นำเสนอภาพการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยในสื่อต่างๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาในสื่อต่างๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistic Analysis)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	326	65.2
หญิง	174	34.8
รวม	500	100.0

จากตารางพบว่านักศึกษาเป็นเพศชายมากกว่า คือ จำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 ขณะที่เพศหญิง จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
19 ปี	92	18.4	3
20 ปี	141	28.2	1
21 ปี	71	14.2	4
22 ปี	114	22.8	2
23 ปี	32	6.4	5
24 ปี	23	4.6	6
25 ปี	19	3.8	7
26 ปี	8	1.6	8
รวม	500	100.0	

จากตารางพบว่านักศึกษามีอายุ 20 ปีมากที่สุด คือ จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมา คือ อายุ 22 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ต่อมา คือ อายุ 19 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 อายุ 21 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 อายุ 23 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 อายุ 24 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 อายุ 25 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และมีอายุ 26 ปีน้อยที่สุด คือ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1	151	30.2	1
2	143	28.6	2
3	81	16.2	4
4	88	17.6	3
5	37	7.4	5
รวม	500	100.0	

จากตารางพบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด คือ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 รองลงมา คือ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 ถัดมา คือ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 และชั้นปีที่ 5 น้อยที่สุด คือ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะที่กำลังศึกษา

คณะ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
คณะวิทยาการจัดการ	190	38	1
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	37	7.4	4
คณะครุศาสตร์	147	29.4	2
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	15	3.0	6
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	37	7.4	4
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	41	8.2	3
คณะศิลปกรรมศาสตร์	33	6.6	5
รวม	500	100	

จากตารางพบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่คณะวิทยาการจัดการมากที่สุด คือ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 38 ถัดมา คือ คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 29.4 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ร้อยละ 8.2 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีร้อยละ 7.4 คณะศิลปกรรมศาสตร์ร้อยละ 6.6 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ร้อยละ 3.0 ตามลำดับ และไม่มีนักศึกษาที่กำลังศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์เลย

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา

มหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	100	20.0
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	100	20.0
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	100	20.0
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	100	20.0
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	100	20.0
รวม	500	100

จากตารางพบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวนเท่ากัน คือ 100 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ต่ำกว่า 2.0	6	1.2	5
2.01 – 2.50	166	33.2	2
2.51 – 3.00	229	45.8	1
3.01 – 3.50	73	14.6	3
ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป	26	5.2	4
รวม	500	100.0	

จากตารางพบว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.00 มากที่สุด คือ จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมา เกรดเฉลี่ย 2.01 – 2.50 จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 เกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.50 จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 เกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และต่ำกว่า 2.0 น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

รายได้เฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
น้อยกว่า 5,000 บาท	3	0.6	5
5,000 – 10,000 บาท	71	14.2	4
10,001 – 15,000 บาท	164	32.8	2
15,001 – 20,000 บาท	86	17.2	3
20,000 บาทขึ้นไป	176	35.2	1
รวม	500	100.0	

จากตารางพบว่านักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว 20,000 บาทขึ้นไป มากที่สุด คือ จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมา คือ 10,001 – 15,000 บาทจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 รายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 รายได้ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ตามลำดับ และรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามที่พักอาศัยปัจจุบัน

ลักษณะที่พัก	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
อยู่บ้านกับบิดามารดา	269	53.8	1
อยู่กับบ้านของญาติพี่น้อง/เพื่อน	64	12.8	3
อยู่หอพัก/ห้องเช่า/บ้านเช่า	167	33.4	2
รวม	500	100.0	

จากตารางพบว่านักศึกษาปัจจุบันพักอาศัยอยู่บ้านกับบิดามารดามากที่สุด คือ จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมา คือ อยู่หอพัก/ห้องเช่า/บ้านเช่า จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 และอยู่กับบ้านของญาติพี่น้อง/เพื่อน น้อยที่สุด คือ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกาย
 เครื่องแบบนักศึกษาในสื่อต่างๆ

ตารางที่ 4.9 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทสื่อ ที่มีการเปิดรับข่าวสาร
 หรือพบเห็นภาพคนแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎหมายของมหาวิทยาลัย

ประเภทของสื่อ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
โทรทัศน์	270	19.6	1
ภาพยนตร์	240	17.4	3
หนังสือพิมพ์	89	6.4	8
นิตยสาร	146	10.6	5
โปสเตอร์/แผ่นพับ/ใบปลิว	112	8.1	6
สื่อบุคคล	94	6.8	7
สื่ออินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์)	181	13.1	4
สื่อสังคมออนไลน์ (Online Social Media)	248	18.0	2
รวม	1380*	100.0	

*กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางพบว่านักศึกษามีการเปิดรับข่าวสารหรือพบเห็นภาพคนแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบ
 นักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎหมายของมหาวิทยาลัยจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด คือ จำนวน 270 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 19.6 รองลงมา คือ สื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 สื่อภาพยนตร์
 จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 สื่ออินเทอร์เน็ตจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 สื่อ
 นิตยสารจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 สื่อโปสเตอร์/แผ่นพับ/ใบปลิวจำนวน 112 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 8.1 สื่อบุคคล จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และสื่อหนังสือพิมพ์น้อยที่สุด จำนวน 89 คน
 คิดเป็นร้อยละ 6.4

ตารางที่ 4.10 จำนวนร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารหรือพบเห็นภาพคนแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยจากสื่อ

ประเภทของสื่อ	ระดับของความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารหรือพบเห็นภาพคนแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัย					รวม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
	ทุกครั้ง	เกือบทุกครั้ง	ปานกลาง	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย				
โทรทัศน์	121 (24.2)	251 (50.2)	76 (15.2)	38 (7.6)	14 (2.8)	500 (100.0)	3.85	.965	สูง
ภาพยนตร์	115 (23.0)	217 (43.4)	112 (22.4)	43 (8.6)	13 (2.6)	500 (100.0)	3.76	.987	สูง
หนังสือพิมพ์	112 (22.4)	191 (38.2)	134 (26.8)	48 (9.6)	15 (3.0)	500 (100.0)	3.67	1.021	สูง
นิตยสาร	99 (19.8)	207 (41.4)	129 (25.8)	50 (10.0)	15 (3.0)	500 (100.0)	3.65	1.003	สูง
โปสเตอร์/แผ่นพับ/ใบปลิว	125 (25.0)	195 (39.0)	145 (29.0)	28 (5.6)	7 (1.4)	500 (100.0)	3.81	.924	สูง
สื่อบุคคล	122 (24.4)	216 (43.2)	115 (23.0)	39 (7.8)	8 (1.6)	500 (100.0)	3.81	.946	สูง
สื่ออินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์)	138 (27.6)	207 (41.4)	120 (24.0)	32 (6.4)	3 (0.6)	500 (100.0)	3.89	.903	สูง
สื่อสังคมออนไลน์ (Online Social Media)	125 (25.0)	206 (41.2)	123 (24.6)	42 (8.4)	4 (0.8)	500 (100.0)	3.81	.933	สูง
ค่าเฉลี่ยรวม							3.78	.627	สูง

จากตารางพบว่านักศึกษามีความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารหรือพบเห็นภาพคนแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยเมื่อมีการเปิดรับข่าวสารจากทุกสื่อในระดับสูง หรือพบเห็นภาพคนแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยเมื่อมีการเปิดรับสื่อเกือบทุกครั้ง โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.78

ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารหรือพบเห็นภาพคนแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎหมายของมหาวิทยาลัย จากสื่ออินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์) มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับสื่อประเภทอื่นๆ รองลงมา ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ ถัดมาคือ โปสเตอร์/แผ่นพับ/ใบปลิว ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับสื่อบุคคล และสื่อสังคมออนไลน์ (Online Social Media) สำหรับสื่อที่นักศึกษามีความบ่อยครั้งในการพบเห็นน้อยที่สุดเมื่อมีการเปิดรับข่าวสารคือ สื่อนิตยสาร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการนำเสนอภาพการแต่งกายตามกฎหมายในสื่อต่างๆ

ตารางที่ 4.11 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอภาพการแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎหมายในสื่อต่างๆ

ความคิดเห็นต่อการนำเสนอภาพการแต่งกายตามกฎหมายในสื่อต่างๆ	ระดับของความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
	ชอบเป็นอย่างมาก	ชอบ	เฉยๆ	ไม่ชอบ	ไม่ชอบเป็นอย่างมาก				
เมื่อพบเห็นภาพการแต่งกายชุดนักศึกษาที่ถูกระเบียบในสื่อต่างๆ									
1. แต่งแล้วดูสวยให้เกียรติสถาบันการศึกษา	138 (27.6)	305 (61.0)	56 (11.2)	1 (0.2)	0 (0.00)	500 (100.0)	4.16	.609	ดี
2. ดูเรียบร้อยเหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย	154 (30.8)	239 (47.8)	106 (21.2)	1 (0.2)	0 (0.00)	500 (100.0)	4.09	.722	ดี
3. ดูมีภาพลักษณ์ที่ดีเป็นเด็กตั้งใจเรียน	113 (22.6)	233 (46.6)	144 (28.8)	10 (2.0)	0 (0.00)	500 (100.0)	3.90	.765	ดี
เมื่อพบเห็นภาพการแต่งกายชุดนักศึกษาที่ผิดระเบียบในสื่อต่างๆ									
4. แต่งแล้วดูเปรี้ยวเซ็กซี่ เย้าชวนสายตาเพศตรงข้ามดี*	26 (5.2)	72 (14.4)	211 (42.2)	179 (35.8)	12 (2.4)	500 (100.0)	3.16	.885	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการนำเสนอภาพการแต่งกายตามกฎในสื่อต่างๆ	ระดับของความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
	ชอบเป็นอย่างมาก	ชอบ	เฉยๆ	ไม่ชอบ	ไม่ชอบเป็นอย่างมาก				
เมื่อพบเห็นภาพการแต่งกายชุดนักศึกษาที่ผิดระเบียบในสื่อต่างๆ									
5. ดูไม่เหมาะสมไม่ให้เกียรติสถาบันการศึกษา*	18 (3.6)	59 (11.8)	185 (37.0)	218 (43.6)	20 (4.0)	500 (100.0)	3.33	.868	ปานกลาง
6. ดูเป็นเด็กเกเรไม่ตั้งใจเรียน*	17 (3.4)	41 (8.2)	194 (38.8)	210 (42.0)	38 (7.6)	500 (100.0)	3.42	.875	ปานกลาง
7. ไปเกินไป อาจทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้*	29 (5.8)	58 (11.6)	130 (26.0)	188 (37.6)	95 (19.0)	500 (100.0)	3.52	1.101	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม							3.65	.551	ดี

* คำถามเชิงลบ

จากตารางพบว่านักศึกษามีความเห็นด้วยต่อการนำเสนอภาพการแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎมหาวิทยาลัยในสื่อต่างๆ ในระดับดี คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 3.65 จากข้อความที่เป็นตัวชี้วัดความคิดเห็นทั้งเชิงบวกและลบจำนวน 7 ข้อ

โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับดีต่อการนำเสนอภาพการแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎมหาวิทยาลัยมีจำนวน 4 ข้อ สำหรับข้อที่นักศึกษามีเห็นด้วยมากที่สุดได้แก่ ข้อที่ 1 เมื่อพบเห็นภาพการแต่งกายชุดนักศึกษาที่ถูกระเบียบในสื่อต่างๆ แล้วคิดว่าแต่งแล้วดูสวยให้เกียรติสถาบันการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.16 รองลงมาคือ ข้อที่ 2 ดูเรียบร้อยเหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย ข้อที่ 3 ดูมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นเด็กตั้งใจเรียน และข้อที่ 7 ไปเกินไป อาจทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้

ขณะที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยในระดับปานกลางต่อการนำเสนอภาพการแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎมหาวิทยาลัยในสื่อต่างๆ ในส่วนคำถามเชิงลบที่ถามว่าเมื่อพบเห็นภาพการแต่งกายชุดนักศึกษาที่ผิดระเบียบตามกฎมหาวิทยาลัยจำนวน 3 ข้อคือ ข้อที่ 6 ดูเป็นเด็กเกเร ไม่ตั้งใจเรียน ข้อที่ 5 ดูไม่เหมาะสม ไม่ให้เกียรติสถาบันการศึกษา และข้อที่นักศึกษามีเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 4 แต่งแล้วดูเปรี้ยวเซ็กซี่ เย้ายวนสายตาเพศตรงข้ามดี โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 3.16

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.12 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎมหาวิทยาลัย

พฤติกรรม การแต่งกาย ตามกฎ	ระดับของพฤติกรรม					รวม	ค่า เฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปล ความหมาย
	บ่อย มาก	บ่อย	พอ สมควร	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย				
1. แต่งกายถูกระเบียบของมหาวิทยาลัยมาเรียน	113 (22.6)	268 (53.6)	110 (22.0)	9 (1.8)	0 (0.00)	500 (100.0)	3.97	.720	สูง
2. สวมเข็มขัดของมหาวิทยาลัย	89 (17.8)	213 (42.6)	176 (35.2)	17 (3.4)	5 (1.0)	500 (100.0)	3.73	.827	สูง
3. ติดเข็มประจำตรามหาวิทยาลัย	87 (17.4)	233 (46.6)	158 (31.6)	17 (3.4)	5 (1.0)	500 (100.0)	3.76	.812	สูง
4. สวมเสื้อนักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด	104 (20.8)	213 (42.6)	166 (33.2)	17 (3.4)	0 (0.00)	500 (100.0)	3.81	.800	สูง
5. สวมกางเกงสแล็กขายาวทรงสุภาพ (สำหรับผู้ชาย) หรือกระโปรงผ้าแบบและรูปทรงสุภาพที่ถูกระเบียบ (สำหรับผู้หญิง)	81 (16.2)	173 (34.6)	203 (40.6)	40 (8.0)	3 (.6)	500 (100.0)	3.58	.875	สูง
6. สอดชายเสื้อไว้ในกางเกง หรือกระโปรงนักศึกษา	60 (12.0)	193 (38.6)	180 (36.0)	60 (12.0)	7 (1.4)	500 (100.0)	3.48	.903	ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

พฤติกรรม การแต่งกาย ตามกฎ	ระดับของพฤติกรรม					รวม	ค่า เฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปล ความหมาย
	บ่อย มาก	บ่อย	พอ สมควร	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย				
7. ใส่กางเกง ยีนส์ (สำหรับ ผู้ชาย) หรือกระโปรงที่ เอวต่ำ ความยาว สั้นเหนือเข่า (สำหรับผู้หญิง)*	20 (4.0)	100 (20.0)	175 (35.0)	171 (34.2)	34 (6.8)	500 (100.0)	3.20	.968	ปาน กลาง
8. ชื้อชุด เครื่องแบบที่ไม่ ถูกต้องตาม กฎระเบียบของ มหาวิทยาลัย*	15 (3.0)	62 (12.4)	171 (34.2)	200 (40.0)	52 (10.4)	500 (100.0)	3.42	.939	ปาน กลาง
9. แต่งชุดลำลอง เข้าชั้นเรียน*	12 (2.4)	53 (10.6)	143 (28.6)	201 (40.2)	91 (18.2)	500 (100.0)	3.61	.979	สูง
10. สวมเสื้อกีฬา ตราโลโก้ มหาวิทยาลัยกับ กางเกงวอร์มหรือ ออกกางเกงสแล็ก หรือกระโปรงสี ดำที่ถูกระเบียบ	15 (3.0)	72 (14.4)	131 (26.2)	213 (42.6)	69 (13.8)	500 (100.0)	2.50	.998	ปาน กลาง
11. สวมรองเท้า แตะเข้าเรียน*	6 (1.2)	24 (4.8)	65 (13.0)	219 (43.8)	186 (37.2)	500 (100.0)	4.11	.890	สูง
ค่าเฉลี่ยรวม							3.56	.445	สูง

* คำถามเชิงลบ

จากตารางพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการแต่งกายชุดเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูก
ระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัย คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 3.56 ซึ่งอยู่ในระดับมีพฤติกรรมการแต่งกายที่ถูก
กฎของมหาวิทยาลัยสูง

เมื่อพิจารณาอย่างเป็นหัวข้อพบว่า พฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยที่นักศึกษามี การปฏิบัติในระดับสูง มีจำนวน 7 หัวข้อ โดยหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การสวมรองเท้าแตะเข้า เรียน* ที่พบว่านักศึกษาส่วนมากจะปฏิบัติบ้างเป็นบางครั้งและไม่เคยปฏิบัติเลย รองลงมาคือ การแต่ง กายถูกระเบียบของมหาวิทยาลัยมาเรียนการสวมเสื้อนักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด การติดเข็ม ประจําตรามหาวิทยาลัย การสวมเข็มขัดของมหาวิทยาลัย การแต่งชุดลำลองเข้าชั้นเรียน* และการสวม กางเกงสแล็กขายาวทรงสุภาพ (สำหรับผู้ชาย) หรือกระโปรงผ้าแบบและรูปทรงสุภาพที่ถูกระเบียบ (สำหรับผู้หญิง) ตามลำดับ

ส่วนหัวข้อที่พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการแต่งกายถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยที่ ปฏิบัติในระดับปานกลาง มีจำนวน 4 หัวข้อ ได้แก่ การสอดชายเสื้อไว้ในกางเกงหรือกระโปรงนักศึกษา การซื้อชุดเครื่องแบบที่ไม่ถูกต้องตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย* การที่นักศึกษาผู้ชายใส่กางเกงยีนส์ หรือนักศึกษาผู้หญิงสวมกระโปรงนักศึกษาที่เอวต่ำมีความยาวสั้นเหนือเข่า* มีค่าเฉลี่ยตามลำดับ และ พฤติกรรมที่นักศึกษามีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติต่ำที่สุด คือ การสวมเสื้อกีฬาตราโลโก้มหาวิทยาลัยกับ กางเกงวอร์ม หรือกางเกงสแล็กหรือกระโปรงสีดำที่ถูกระเบียบ เท่ากับ 2.50

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

พบว่ามีนักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขการแต่งกายของนักศึกษาให้ถูกต้องตาม ระเบียบของมหาวิทยาลัยไว้ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ในประเด็น ต่างๆ จำนวน 34 ประเด็น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.13 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขการแต่งกายของนักศึกษาให้ถูกต้องตามระเบียบของ มหาวิทยาลัย

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)
1	อบรม/จัดกิจกรรมรณรงค์/ตักเตือนให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบ ชี้ให้เห็นว่า เป็นสิ่งดี	16
2	ควรตรวจการแต่งกายก่อนเข้าห้องเรียน ผู้ใดแต่งกายไม่ถูกระเบียบห้ามเข้า ห้องเรียน	12
3	ทำโทษผู้ที่แต่งกายผิดระเบียบอย่างจริงจัง เช่น หักคะแนน	11
4	มหาวิทยาลัยต้องเข้มงวดเรื่องการตั้งกฎระเบียบการแต่งกายที่เรียบร้อย ก็จะเป็น ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยด้วย	6
5	ควรมีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้นักศึกษาแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ เช่น ให้ คะแนนความประพฤติ เพิ่มชั่วโมงกิจกรรม	5
6	เน้นย้ำให้เห็นความสำคัญและข้อดีของการแต่งกายที่ถูกระเบียบมหาวิทยาลัย	3
7	เป็นสิ่งดีควรอนุรักษ์	3

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)
8	แต่งอย่างไรก็ได้ แต่ให้เหมาะสมกับสถานที่ (แต่งยังไงก็ได้จะดีมาก)	3
9	ปลูกจิตสำนึกให้เกิดความภาคภูมิใจในการแต่งกายและรักสถาบันยิ่งขึ้น	2
10	ให้อาจารย์เข้มงวดมากกว่านี้	2
11	แต่งกายให้ถูกระเบียบจนเป็นนิสัย	2
12	ก็ควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยจะได้ไม่มีปัญหา	2
13	บอกถึงผลกระทบที่จะตามมา เช่น ถ้าแต่งกายไม่เรียบร้อยก็จะทำให้ดูไม่น่านับถือ ตรงข้ามเมื่อแต่งตัวเรียบร้อยก็จะทำให้ดูน่านับถือ	2
14	อยู่ที่ส่วนบุคคล	2
15	ด้านสื่อต่างๆ ควรจะนำเสนอแบบหรือพิธีเซนเตอร์การแต่งกายที่เหมาะสม เพื่อจะได้เป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการแต่งกาย	1
16	อาจารย์ต้องเป็นแบบอย่างให้นักศึกษา	1
17	ให้อาจารย์ที่ปรึกษาอบรมสั่งสอน	1
18	สนับสนุนให้นักศึกษาที่แต่งกายถูกระเบียบ ได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างที่ดี	1
19	นักศึกษาทุกคนควรให้เกียรติสถาบัน ให้เกียรติอาจารย์ผู้สอน ควรปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด เคารพกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย อยู่เสมอ	1
20	การแต่งกายที่ถูกระเบียบ บ่งบอกถึงความใส่ใจที่จะทำ หรือปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มหาวิทยาลัยวางเอาไว้	1
21	ปลูกฝังจากที่สู่น้อง ให้เกิดการปฏิบัติสืบทอดต่อกันมา	1
22	เป็นข้อปฏิบัติที่คุณได้ยอมรับก่อนที่จะเข้ามาเรียน ควรทำตามกฎระเบียบ	1
23	บังคับให้ซื้อชุดนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอย่างเดียว	1
24	แจกชุดนักศึกษาที่ถูกระเบียบให้กับนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางแก้ไข	1
25	คิดแบบชุดนักศึกษาใหม่ให้ไม่มีขายตามร้านขายเสื้อผ้าทั่วไป	1
26	ปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักศึกษาที่แต่งกายไม่ถูกต้อง ให้เปลี่ยนเพื่อจะได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างที่ดี	1
27	ค่อยๆปรับปรุงและหาเหตุผลว่าทำไมนักศึกษาถึงแต่งกายไม่เรียบร้อย เมื่อทราบถึงสาเหตุแล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข	1
28	หาแนวทางการเปลี่ยนแปลงการแต่งตัวของนักศึกษา	1
29	ชี้แจงว่าการแต่งกายสามารถบอกถึงบุคลิกของเราได้	1
30	อาจจะมียก 2 วันที่นักศึกษาสามารถใส่ชุดธรรมดาเข้ามาเรียนได้	1

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)
31	การแต่งกายไม่ได้บ่งบอกถึงความรู้ ความสามารถ หรือความประพฤติของบุคคลนั้นๆ	1
32	การแต่งกายดูดีถูกระเบียบ ไม่ได้ทำให้เกรดเฉลี่ยดี	1
33	หาวิธีแก้ไขยาก	1
34	“ใส่ยังไงก็ได้โตแล้ว” ต่างประเทศก็ไม่เห็นเป็นไร ประเทศเราควรที่จะมีการเปลี่ยนแปลงได้แล้ว ออกจากกะลาได้แล้ว	1

ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis)

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ลักษณะทั่วไปของนักศึกษาที่มีเพศ อายุ ชั้นปีที่เรียน คณะที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย ฐานะทางครอบครัว มหาวิทยาลัยที่ศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏแตกต่างกัน

โดยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way Anova) เพื่อทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมแต่งกายถูกต้องตามกฎของมหาวิทยาลัย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะส่วนทั่วไปส่วนบุคคลแตกต่างกัน ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 จะปรากฏดังตารางที่ 14

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	P
ชาย	326	3.53	.453	-1.744	.082
หญิง	174	3.60	.426		

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง มีพฤติกรรมแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน นั่นคือ ต่างก็มีพฤติกรรมแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมากจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
19	92	3.53	.336	2.344	.053
20	141	3.61	.387		
21	71	3.49	.485		
22	114	3.58	.468		
23	32	3.68	.474		
24	23	3.56	.522		
25	19	3.39	.660		
26	8	3.13	.551		

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยที่ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา

ชั้นปี	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
1	151	3.64	.388	7.435	.000*
2	143	3.58	.393		
3	81	3.40	.404		
4	88	3.44	.545		
5	37	3.76	.514		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

ตารางที่ 4.17 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย กับชั้นปีที่กำลังศึกษา

ชั้นปี	1	2	3	4	5
1	-	.655	2.546*	2.131	-1.393
2		-	1.891	1.476	-2.048
3			-	-.415	-3.939*
4				-	-3.523*
5					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัย แตกต่างกับชั้นปีที่ 3 โดยนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.24

ขณะเดียวกันนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 5 มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัย แตกต่างกับชั้นปีที่ 3 และ 4 โดยนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 5 มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎที่มหาวิทยาลัยกำหนดมากกว่าชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.36 และ 4 มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.32

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามคณะที่กำลังศึกษา

คณะ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
วิทยาการจัดการ	190	3.47	.382	12.049	.000*
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	37	3.49	.300		
ครุศาสตร์	147	3.67	.466		
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	15	3.52	.231		
เทคโนโลยีการเกษตร	37	3.90	.270		
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	41	3.22	.655		
ศิลปกรรมศาสตร์	33	3.64	.300		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

ตารางที่ 4.19 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย กับคณะที่กำลังศึกษา

คณะ	วิทยาการจัดการ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	เทคโนโลยีการเกษตร	เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	ศิลปกรรมศาสตร์
วิทยาการจัดการ	-	-191	-2.167*	-532	-4.650*	2.829	-1.822
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		-	-1.976	-341	-4.459*	3.020	-1.631
ครุศาสตร์			-	1.635	-2.484	4.996*	.344
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์				-	-4.119	3.361	-1.291
เทคโนโลยีการเกษตร					-	7.480*	2.828
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม						-	-4.652*
ศิลปกรรมศาสตร์							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยแตกต่างกับคณะวิทยาการจัดการและคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมโดยนักศึกษาคณะครุศาสตร์มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.20 และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.45

ขณะเดียวกันนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยแตกต่างกับคณะวิทยาการจัดการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยมากกว่าคณะวิทยาการจัดการมีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.57 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.72 และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.59

ขณะที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยแตกต่างกับคณะศิลปกรรมศาสตร์โดยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยน้อยกว่าคณะศิลปกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.42

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา

มหาวิทยาลัย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	100	3.39	.291	28.807	.000*
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	100	3.43	.245		
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	100	3.53	.619		
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	100	3.93	.249		
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	100	3.50	.467		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.20 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

ตารางที่ 4.21 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย กับคณะที่กำลังศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏ	สวนสุนันทา	บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	พระนคร	จันทรเกษม	ธนบุรี
สวนสุนันทา	-	-.03636	-.13818	-.53727*	-.10545
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา		-	-.10182	-.50091*	-.06909
พระนคร			-	-.39909*	.03273
จันทรเกษม				-	.43182*
ธนบุรี					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมมีพฤติกรรมกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยแตกต่างกับทุกมหาวิทยาลัยโดยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมมีพฤติกรรมกรรมการแต่งกายรูปแบบนักศึกษาถูกต้องตามกฎของมหาวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาของที่อื่น 4 แห่ง ได้แก่ มากกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.54 มากกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.50 มากกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.40 และมากกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีมีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.43

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
ต่ำกว่า 2.0	6	3.19	.412	7.645*	.000
2.01 – 2.50	166	3.43	.430		
2.51 – 3.00	229	3.59	.387		
3.01 – 3.50	73	3.70	.507		
ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป	26	3.70	.598		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการแต่งกายถูกต้องตามกฎของมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

ตารางที่ 4.23 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย กับเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบัน

เกรดเฉลี่ย	ต่ำกว่า 2.0	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป
ต่ำกว่า 2.0	-	.23896	-.40168	-.50664	-.50932
2.01 – 2.50		-	-.16272*	-.26769*	-.27037
2.51 – 3.00			-	-.10496	-.10764
3.01 – 3.50				-	-.00268
ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันระหว่าง 2.01 – 2.50 มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยแตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันระหว่าง 2.51 – 3.00 และระหว่าง 3.01 – 3.50 โดยนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันระหว่าง 2.01 – 2.50 มีพฤติกรรมการแต่งกายถูกต้องตามกฎของมหาวิทยาลัยน้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันระหว่าง 2.51 – 3.00 มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.16 และเกรดเฉลี่ยสะสมปัจจุบันระหว่าง 3.01 – 3.50 มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.33

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

รายได้เฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
น้อยกว่า 5,000 บาท	3	3.36	.867	4.029*	.003
5,000 – 10,000 บาท	71	3.52	.497		
10,001 – 15,000 บาท	164	3.66	.400		
15,001 – 20,000 บาท	86	3.44	.365		
20,000 บาทขึ้นไป	176	3.54	.474		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.24 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการแต่งกายถูกต้องตามกฎของมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

ตารางที่ 4.25 ผลความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

รายได้เฉลี่ย	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,000 บาทขึ้นไป
น้อยกว่า 5,000 บาท	-	-15749	-29823	-08140	-17872
5,000 – 10,000 บาท		-	-14074	.07610	-.02123
10,001 – 15,000 บาท			-	.21683*	.11951
15,001 – 20,000 บาท				-	-.09732
20,000 บาทขึ้นไป					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยแตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท โดยนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท มีค่าเฉลี่ยต่างกันเท่ากับ 0.20

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลทดสอบความแตกต่างของ พฤติกรรมการแต่งกายตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย

ลักษณะที่พักอาศัย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F	P
อยู่บ้านกับบิดามารดา	268	3.5994	.45691	2.773	.063
อยู่กับบ้านของญาติพี่น้อง/เพื่อน	64	3.5668	.46262		
อยู่หอพัก/ห้องเช่า/บ้านเช่า	168	3.4968	.41319		

จากตารางที่ 4.26 พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกฎของมหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

สรุปได้ว่าในสมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ด้านชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะมหาวิทยาลัย เกรดเฉลี่ยสะสม และรายได้ต่อเดือนของครอบครัว ที่แตกต่างกันมีผลทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมในการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎมหาวิทยาลัยที่ต่างกันจึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ขณะที่เพศ อายุ และลักษณะที่พักอาศัยที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมในการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎมหาวิทยาลัยที่ต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่นำเสนอภาพการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยในสื่อต่างๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร

โดยใช้สถิติการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (pearson's product moment Correlation Coefficient) เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือพฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่นำเสนอภาพการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยในสื่อต่างๆ กับตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎของมหาวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับข่าวสารหรือภาพการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎของมหาวิทยาลัยจากสื่อต่างๆ กับพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร (การเปิดรับข่าวสารจากสื่อ)	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์ กับพฤติกรรม	ค่านัยสำคัญ ทางสถิติ (p)	ความสัมพันธ์
โทรทัศน์	500	.081	.071	-
ภาพยนตร์	500	.095	.033	-
หนังสือพิมพ์	500	.079	.077	-
นิตยสาร	500	.031	.492	-
โปสเตอร์/แผ่นพับ/ใบปลิว	500	.131*	.003	ระดับต่ำมาก
สื่อบุคคล	500	.234*	.000	ระดับต่ำ
สื่ออินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์)	500	.238*	.000	ระดับต่ำ
สื่อสังคมออนไลน์ (Online Social Media)	500	.253*	.000	ระดับต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.27 พบว่า การเปิดรับข่าวสารหรือภาพการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยจากสื่อบางประเภทมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎของมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

นั่นคือนักศึกษาที่พบเห็นข่าวสารหรือภาพการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยในสื่อบุคคล สื่ออินเทอร์เน็ต (เว็บไซต์) และสื่อสังคมออนไลน์ (Online Social Media) บ่อยครั้งมาก จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎของมหาวิทยาลัย แต่ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสารทั้ง 3 สื่อ กับพฤติกรรมการแต่งกายถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยที่พบเป็นความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ขณะเดียวกันค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารจากสื่อโปสเตอร์/แผ่นพับ/ใบปลิว กับพฤติกรรมการแต่งกายถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยที่พบเป็นความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมากดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงส่วนน้อย

แต่ขณะที่การเปิดรับข่าวสารหรือภาพการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยจากสื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎของมหาวิทยาลัย

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

ความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาในสื่อต่างๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร

โดยใช้สถิติการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ pearson's product moment Correlation Coefficient เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาในสื่อต่างๆ กับตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎของมหาวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาในสื่อต่างๆ กับพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	จำนวน	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรม	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p)	ระดับความสัมพันธ์
ความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกายตามกฎ	500	.444*	.000	ปานกลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎของมหาวิทยาลัยที่ปรากฏในสื่อต่างๆ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง กับพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎของมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3

นั่นคือนักศึกษาที่มีความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับการแต่งกายชุดนักศึกษาที่ถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยในระดับมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาตามกฎของมหาวิทยาลัยในระดับมาก ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแต่งกายถูกระเบียบตามกฎของมหาวิทยาลัยที่พบเป็นความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางโดยค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรมเท่ากับ 0.444